

ת"פ 57763/10/17 - מדינת ישראל נגד מ' צ'

בית משפט השלום ברמלה

תפ"ק 57763-10-17 מדינת ישראל נ' צ'(עציר)
תפ"ק 34859-02-21 מדינת ישראל נ' צ'(עציר)
תפ"ק 56391-11-19 מדינת ישראל נ' צ'
תפ"ק 34074-08-19 מדינת ישראל נ' צ'
תפ"ק 57779-10-17 מדינת ישראל נ' צ'(עציר)

בפני כבוד השופטת עמיתה נירה דסקין
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מ' צ' (עציר)

הנאשם

גזר דין

א. כתבי-האישום:

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בצבר של תיקים כמפורט להלן:

תפ"ק 57779-10-17 הורשע על פי הודאתו בכתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג 382 (ג) בנסיבות בהן בתאריך 12.3.17 בסביבות השעה 20:00 בדירתו, לאחר שישב עם אישתו לאכול ארוחת ערב, ביקשה אישתו שיפנה את השולחן והנאשם סירב לכך, בסמוך שוחחה האישה באמצעות פלאפון והנאשם חטף מידה את המכשיר, האישה משכה בחזרה את המכשיר מידו ובהמשך דחף הנאשם את אישתו והיא נפלה על הרצפה. הנאשם משך בשערה, הטיח ראשה ברצפה, סטר בפניה וחנק אותה. בתגובה נשכה האישה בידו והוא הרפה מאחיזתו, בהמשך בעט בגופה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם כמפורט נגרמו לה חבלה של ממש בדמות סימני המטומה ברגליים, בזרועות הידיים, בצוואר בפניה.

בנוסף, הנאשם הורשע בעבירה של איומים לפי ס' 192. זאת בנסיבות בהן במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, 5 שנים עובר למועד של ביצוע העבירה באישום הראשון, בהיות בני הזוג בדירתם, על רקע הוויכוח שהתגלע, נטל הנאשם לידי סכין פלסטיק והצמידה לצווארה של אשתו, פנה לילדיהם הקטינים באומרו "תראו איך אני אהרוג את אמא שלכם".

תפ"ק 34074-08-19 הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של תקיפת סתם-בן זוג (שני אירועים), איומים וכליאת שווא וזאת בנסיבות כפי שפורטו בכתב האישום ולפיהן באישום הראשון בתאריך 7.8.19 סמוך לשעה 17:30 בעת שהנאשם ואישתו נסעו ברכבם בדרכם לביתם כאשר ילדיהם הקטינים יושבים ברכב גם כן, התגלע ויכוח בין הנאשם

לאשתו במהלכו הכה הנאשם את אשתו בכתפה באמצעות ידו.

כאשר הגיעו לבית ובהמשך לוויכוח השליך הנאשם לעבר אשתו כבל של טלפון שפגע בלחיה, היא החלה לבכות ובתגובה אמר לה הנאשם "אל תתקשרי למשטרה, אם תתקשרי אז אני אקח סכין ואדקור לך את הפרצוף". ובכך, מיוחס באישום הראשון לנאשם עבירות של תקיפת סתם-בן זוג ואיומים.

באישום השני הנאשם הורשע בעבירה של תקיפת סתם-בן זוג וכליאת שווא זאת בנסיבות כמפורט בכתב האישום ולפיהן במהלך חג שבועות, בחודש יוני 2019 בשעות הצהריים בסלון בית המשפחה התגלע ויכוח בין הנאשם לאשתו בנוכחות ילדיהם הקטינים. במהלך ויכוח תפס הנאשם בחיג'אב שעל ראש האשה ומשך אותו בחוזקה כך שחנק אותה ואף סטר בפניה. היא הלכה מיד לחדרה והתיישבה על המיטה, ואז בא הנאשם בעקבותיה, דחף אותה בגבה וכאשר הסתובבה תפס הנאשם בגרונה באמצעות ידו החל לחנוק אותה ודחק אותה לעבר המיטה בעודו אוחז בגרונה. בתגובה נאבקה האשה בנאשם ודחפה אותו. או אז, נשך אותה הנאשם בכף ידה והיא החלה לצעוק. בהמשך, יצא הנאשם מהבית, לקח את הילדים ונעל את אשתו בבית במשך מספר שעות שאין ידועות במדויק למאשימה.

למחרת היום בשעות הבוקר, ביקש הנאשם מאשתו שתקום להכין אוכל. היא קמה והתיישבה על המיטה, או אז, סטר הנאשם בפניה ואמר לה "יש לי דברים עליך" וסטר לה שוב בפניה.

בתפ"ק 57763-10-17 הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, איומים ותקיפת בן זוג המיוחסות לו בכתב אישום שתוקן בהסדר טיעון.

נסיבות ביצוע העבירות באישום הראשון: בתאריך 19.6.17 בסביבות השעה 19:00, שהו בדירת המשפחה - הנאשם, אשתו וילדיהם וכן חברתה של האשה הגב' פאתן אל אבו. אשת הנאשם ביקשה מהנאשם לאסוף את משחקי הילדים על מנת שתוכל להגיש ארוחת ערב. הנאשם סטר בפניה של אשתו. מיד בסמוך, תקף אותה במכת אגרוף בפניה ותפס את ידה ועיקם אותה. מיד בהמשך אחז הנאשם בראשה והטיח בקיר והיא נפלה על הרצפה. היא קמה מהרצפה והנאשם היכה אותה שוב בפניה.

במקביל לאמור לעיל סימן הנאשם לאשתו באצבעו על צוואר בידו וסימן לה שיפגע בה.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם ניגר דם מאפה ונותרו סימנים כחולים על ידה וסימן אדום על אפה.

נסיבות ביצוע העבירה באישום השני שעניינו תקיפה בן זוג: במהלך חודש אפריל 2017 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה שהו בדירה הנאשם ואשתו. באותן נסיבות אחז הנאשם בסל אמבטיה של תינוק והטיח אותו על אשתו וכן דחף אותה.

בכתב אישום 34859-02-21 הורשע הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב אישום מתוקן. באישום הראשון: תקיפה הגורמת חבלה של ממש-בן זוג ותקיפה סתם-בן זוג וזאת בנסיבות להלן: במועד הרלוונטי לאישום הראשון התגוררו הנאשם, אשתו המתלוננת וילדיהם הקטינים ברחוב חגי 17 רמלה. בתאריך 12.8.19 במסגרת תיק מעצר ימים שוחרר המשיב בתנאים הבאים: א. מעצר בית מלא עד ליום 15.8.19 בבית ברחוב חגי 17 רמלה, בפיקוח אחיו ואביו. ב. איסור יצירת קשר ישיר או עקיף עם אשתו. ג. הרחקה ברדיוס של 500 מטר ממנה. ביום 20.8.19 במסגרת מ"ת 34043-08-19 הורה ביהמ"ש כי חלף מעצר בית יותר לנאשם להסתובב בפיקוח צמוד של אחד מהמפקחים וכי תנאי השחרור שנקבעו ביום 12.8.19 יחולו עד תום ההליכים. ביום 31.12.19 הורה ביהמ"ש על ביטול הפיקוח האנושי

והרחקת הנאשם מהעיר סכנין ויתר התנאים יוותרו בעינם. בתאריך 13.2.21 בסביבות השעה 20:00 הגיעו הנאשם, אשתו והקטינים לבית באותן נסיבות נתגלע וויכוח בין הנאשם לאשתו במהלכו דחף הנאשם את אשתו באמצעות ידיו בגבה. משביקשה האשה מהנאשם לא לדחף אותה, אחז הנאשם בידו מפתח והכה באמצעות ידו בפניה.

באותן נסיבות נכנס הנאשם לחדר השינה והיכה באמצעות ידו באוזנה השמאלית של אשתו וצבט אותה ובהמשך הכה מכה אחת בידיה. כתוצאה מהתקיפה נגרמו לה חבלות בגופה בדמות חתך בשפתייה וסימני אודם בכפתה.

באישום השני הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בן זוג והפרת הוראה חוקית וזאת בנסיבות בהן כיום עובר לתאריך 30.8.20 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה בסביבות השעה 14:00, הגיעה אשת הנאשם לבית יחד עם הקטינים.

באותן נסיבות נתגלע וויכוח בין בני הזוג ובמהלכו הכה הנאשם את אשתו במכת אגרוף בפניה, חנק אותה, עיקם את ידה השמאלית וכתוצאה מכך נגרמו לה חבלות בדמות שטפי דם בפניה ובידיה. בנסיבות אלה תקף אותה שלא כדין וגרם לה חבלות של ממש וכל זאת תוך הפרת הוראה החוקית.

בכתב אישום 56391-11-19 הורשע בגידול, ייצור, הכנת סמים מסוכנים לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים וזאת בנסיבות בהן בתאריך 11.8.19 בסמוך לשעה 12:40 במהלך חיפוש בביתו של הנאשם נמצא כי גידל שתיל של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 9.60 גרם נטו. ובכך גידל סם מסוכן לצריכתו העצמית.

ב. ההסדר שהוצג וההשתלשלות לאחר מכן:

ביום 3.5.18 הוצג הסדר טיעון במסגרתו תוקן כתב האישום בתפ"ק 57763-10-17 וצורף כתב אישום מתוקן בתפ"ק 57779-10-17, הנאשם הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו בכתבי האישום המתוקנים - בעבירות לפי ס' 382(ב) ו-192 לחוק העונשין.

ב"כ המאשימה הודיעה כי ככל שהנאשם ישתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן לשביעות רצון הצדדים ולא יתווספו תיקים נוספים עתרו הצדדים לסיום ההליך בענישה שתכלול מאסר על תנאי, צו מבחן למשך שנה או יותר לפי שיקול דעת שירות מבחן אך לא יפחת משנה וכן של"צ אשר לגבי היקפו טרם גובשה הסכמה. עוד הודיעה המאשימה כי לגבי תנאי השחרור בתיק מ"ת 55454-06-17 תסכים המאשימה להמלצות שירות מבחן שתוצגנה בנדון.

ככל שהנאשם לא יעמוד בתנאי התוכנית יטענו הצדדים לעונש באופן פתוח.

בהמשך, ביום 15.12.20 המליץ שירות המבחן על קידום הנאשם לשלב 5 בתוכנית השלבים. וביום 28.12.20 הוריתי על קידומו של הנאשם לשלב 5 וזאת בנסיבות שפורטו בהחלטה.

למרבה הצער, חרף ההמלצה וחרף החלטת הקידום, כשל הנאשם בעמידה בשלב האחרון של התוכנית.

הנאשם נעצר למעצר עד תום הליכים וזאת בגין כתב אישום נוסף שהוגש נגדו בעבירות של אלימות במשפחה כלפי אשתו.

בישיבה מיום 5.4.21, המליץ שירות המבחן על סיום השתתפותו של הנאשם בתהליך הקהילתי. התביעה הצטרפה

להמלצת שירות מבחן.

בנסיבות העניין הוריתי על הוצאת הנאשם מהתהליך של ביהמ"ש הקהילתי.

יצוין כי תיק פלילי 56391-11-19 ותיק פלילי 34074-08-19 שהנאשם הורשע בהם על פי הודאתו כמצוין לעיל, וכן תיק פלילי 34859-02-21 בו הורשע הנאשם על פי הודאתו בפני סגן הנשיאה כבוד השופט מזרחי ביום 6.6.21 צורפו לבקשת הנאשם לאחר הוצאתו מתהליך ביהמ"ש הקהילתי וזאת לבקשת הנאשם ביום 28.6.21.

ג. טענות הצדדים:

טיעוני ב"כ המאשימה לעונש:

ב"כ המאשימה מפנה לחמשת כתבי אישום בהם הנאשם הודה והורשע, כאשר 4 מתוכם כוללים 8 אישומים שונים המייחסים לנאשם עבירות אלימות במשפחה וכתב אישום נוסף המייחס לנאשם עבירות סמים.

המאשימה טוענת כי הערכים המוגנים שנפגעו בענייננו באשר לעבירות האלימות במשפחה, הם ההגנה על שלמות גופה ונפשה של המתלוננת בתוך התא המשפחתי, בתור ביתה, מבצרה ולמול עיני הקטינים.

נטען כי מדובר בפגיעה הנמצאת ברף העליון של עבירות האלימות, כאשר כולן בוצעו כלפי אותה המתלוננת ולאורך תקופה ממושכת של כעשור.

עוד נטען כי אין עניין ממשי לרקע העבירות, אלא מדובר בהתנהלות חוזרת ונשנית של הנאשם, במסגרתה הוא מטיל פחד כלפי המתלוננת וילדיהם הקטינים שנאלצים לצפות באימם שמשמשת כשק חבטות במשך שנים רבות.

באשר לעבירות הסמים נטען כי הערכים המוגנים שנפגעו הם הגנה על בריאות הציבור והפרט ובטחונו במובן הרחב.

לשיטת המאשימה, במסגרת השיקולים במתחם העונש יש להתייחס מעבר לנזק שנגרם למתלוננת בפועל, גם לנזק פוטנציאלי. מדובר במספר אירועים של חניקת המתלוננת תוך איומים ברצח. נטען כי התנהלותו של הנאשם מדגימה התנהלות שגרתית ומסלימה לאורך הזמן וזאת חרף היותו משולב בהליך טיפולי.

באשר למתחמי הענישה המאשימה התייחסה לכל אישום בנפרד, כדלקמן:

ת"פ 57763-10-17 - באישום הראשון המאשימה עותרת למתחם הנע בין 8-30 חודשי מאסר.

באישום השני המאשימה עותרת למתחם הנע בין מספר חודשי מאסר עד 18 חודשים.

ת"פ 57779-10-17 - באישום הראשון המאשימה עותרת למתחם הנע בין 8-30 חודשי מאסר.

באישום השני המאשימה עותרת למתחם הנע בין מספר חודשי מאסר עד 18 חודשים.

ת"פ 34074-08-19 - באישום הראשון המאשימה עותרת למתחם הנע בין 8-18 חודשי מאסר.

באישום השני המאשימה עותרת למתחם הנע בין 12-24 חודשי מאסר.

ת"פ 56391-11-19 - המאשימה עותרת למתחם הנע בין מספר חודשי מאסר עד 10 חודשי מאסר.

ת"פ 34859-02-21 - באישום הראשון המאשימה עותרת למתחם הנע בין 12-36 חודשי מאסר.

באישום השני המאשימה עותרת למתחם הנע בין מספר חודשי מאסר עד 20 חודשי מאסר.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, התיחסה המאשימה לכך שמדובר בנאשם נעדר הרשעות קודמות ועם זאת מציינת כי אין לשכוח שמדובר בנאשם שביצע עבירות אלימות במשפחה במשך כעשור.

עוד צוין כי הנאשם שולב בביהמ"ש הקהילתי, במשך 3.5 שנים, וכי על אף הקשיים האובייקטיביים בשילובו בהליך השיקומי, סבורה המאשימה כי שירות המבחן עשה כל שאלא ידו בכדי לסייע לנאשם להשתקם.

עוד נטען כי במהלך התקופה בביהמ"ש הקהילתי נפתחו תיקי אלימות חמורים כנגד הנאשם אשר מעידים על עבריינות חוזרת ומסוכנת, וכי ההליך המשפטי לא הרתיע אותו והוא למעשה התקשה לקבל עזרה.

לעמדת המאשימה יש להשית עונש במתחמים שהוצבו וברף הגבוה עד עליון בכל מתחם.

המאשימה עותרת לעונש כולל בגין כל 5 כתבי האישום שלא יפחת מ- 5.5 שנות מאסר, לצד מאסר על תנאי אשר יחול על כל עבירות האלימות, לרבות איומים, הפרת הוראה חוקית ועבירות סמים, זאת לצד קנס ופיצוי למתלוננת.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש:

ב"כ הנאשם התייחס תחילה בטיעוניו למתחם העונש ההולם. לשיטתו מנעד הענישה בעבירות אלימות במשפחה הוא רחב, וכי אין מדובר במתמטיקה ויש לבחון פרמטרים שונים בין מקרה למקרה.

לטענת ההגנה החבלות שנגרמו למתלוננת לא הצריכו טיפול רפואי, וכי בעבירה אחת עסקין בתקיפת סתם, ללא חבלות כלל ועם איומים ברף התחתון. שני התיקים העיקריים משנת 2017 עסקין באירועים מלפני 5 שנים ובחבלות שאינן ברף הגבוה.

ב"כ הנאשם ציין כי לא עולה מתוך התיקים ניחוח של שוביניזם, הדרת האישה, מניעת מפגשים עם משפחתה ועם חברים ועוד.

לעמדת ההגנה יש לקבוע מתחם ענישה אחד בגין כל תיקי האלימות זאת משום שמדובר באותו תא משפחתי, באירועים כלפי אותה המתלוננת, וכי הגם שחלף זמן בין מקרה למקרה ישנו קשר הדוק בין המקרים ויש להסתכל עליהם כמכלול אחד. משכך טוען ב"כ הנאשם למתחם הנע בין מספר חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר.

באשר לעבירת הסמים, טען כי מדובר בכמות מינורית של מספר גרמים בודדים, המהווים שימוש עצמי, וכי מדובר בסם מסוג קנבוס לגביו מתקיימים הליכים בכנסת ללגליזציה. בנסיבות אלה טוען ב"כ הנאשם למתחם הנע בין מספר חודשי מאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר בפועל.

באשר למקומו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, מצביע ב"כ הנאשם על כך שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה שהיתה לו, הודאותיו היו אמיתיות ועם חרטה כנה. הנאשם חסך זמן שיפוטי ואת עדותה של המתלוננת לקח אחריות על מעשיו וכיום אין קשר בין הנאשם למתלוננת. הנאשם נעדר עבר פלילי ומדובר במעצר ומאסר לראשונה.. בנוסף נטען, כי הנאשם עבד כל חייו על אף קשייו ומוגבלותו.

ב"כ הנאשם התייחס לקושי במציאת טיפול הולם לנאשם ולמתלוננת, זאת לאור המוגבלות של בני הזוג. מה שלא איפשר לנאשם אותם הכלים אשר מאפשרים לנאשמים אחרים. נתון זה צריך להוות שיקול במסגרת שקילת העונש.

בנוסף, מפנה ב"כ הנאשם לקשיים של אנשים חירשים-אלימים בבית הסוהר. לדברי הסניגור כל יום שעובר קשה לנאשם שבעתיים נוכח מוגבלותו. הנאשם טען כי היכו אותו אסירים אחרים בשל מוגבלותו.

עוד נטען כי הנאשם מצוי במעצר כבר קרוב לשנה הסניגור מבקש לגזור על הנאשם מאסר לתקופה שתחפוץ לתקופת מאסרו.

ד. ההליך בבית-המשפט הקהילתי ותסקירי שירות המבחן:

הנאשם שולב בבית-המשפט הקהילתי בחודש **נובמבר 2017**.

הרקע לשילובו של הנאשם בבית-המשפט הקהילתי היה נכונותו לשתף פעולה עם תוכנית שיקום אינטנסיבית ולקבל סיוע.

במסגרת זו הוגשו **מספר רב של תסקירים**, אשר מתארים את נסיבות חייו, את הרקע לביצוע העבירות, את מוגבלותו ואת קשייו. בין השאר, צוינו הקשיים הבאים: דימוי עצמי נמוך, תלות מוגברת באביו באופן שלא מאפשר לו התנהלות עצמאית, קשיי תקשורת, קושי בוויסות רגשותיו וקושי בהתמודדות במצבי כעס.

בתסקיר עומק מיום 22.2.18, ערך שירות המבחן רשימת המלצות ותוכנית שיקום שכללה פעולות שעל הנאשם היה לבצע, בין השאר, טיפול בתחום האלימות הזוגית וטיפול במישור המשפחתי. צוין כי מדובר בנאשם **אילם-חירש** מילדות, ועל כן בשלב הראשוני עלה קושי לשלבו בתוכניות טיפול, ונדרשה מסגרת טיפולית המכירה את קהילת החרשים וצרכיה הספציפיים. בהמשך, הוחלט להתחיל עמו תהליך טיפולי בשירותי המבחן המלווה במתורגמן וזאת עד שיימצא פתרון שיענה לצרכיו.

בחלק מן התוכנית השיקומית עמד הנאשם בהצלחה - וביום 3.5.18, לאור יציבותו, שמירת הקשר עם שירותי המבחן, עמידה בתנאים המגבילים שהוטלו ורצונה של המתלוננת לשוב לחיים משותפים, **הומלץ להסיר את צו ההרחקה ממנה ולהתחיל טיפול משותף לבני הזוג.**

אולם, שירות המבחן התרשם כי לבני הזוג חוסר הבנה בסיסי של צרכיהם וצרכי הילדים לטיפול, והזוג הביע הסתייגות מפנייה לטיפול זוגי והדרכה הורית, עוד נמסר כי הנאשם שולל נזקקות טיפולית בתחום האלימות וניכרה תקיעות בתהליך הטיפול וקושי לקדם את תוכנית השיקום.

משכך, **התקיימה ועדת התערבות בעניינו**, במסגרתה נקבעו מטרות להמשך תוכנית שיקומו של הנאשם. תחילה, לאחר הועדה הצליח הנאשם לעמוד בהצלחה במשימות שהוטלו עליו, חל שיפור ביחסים ובתקשורת הזוגית עם המתלוננת, ואף הומלץ להעלותו שלב בתוכנית השלבים. יחד עם זאת, לאחר זמן מה נמסר כי הנאשם מתקשה להכיר בדפוסיו הבעייתיים, נוטה להשליך הבעייתיות על אשתו, ואף נמסר כי השתמש באלימות כלפיה. הנאשם נעצר במסגרת תיק אלימות שנפתח נגדו והוטלו תנאים מגבילים שכללו גם ריחוק מאשתו. בהמשך צוין כי הנאשם שולב בטיפול במרכז לאלימות במשפחה, וכי הסיכון לשימוש באלימות כלפי אשתו הינו נמוך. שירות המבחן המליץ לחתור לסיום ההליך נוכח פרק הזמן המשמעותי שהנאשם נמצא בתוכנית בית-משפט קהילתי, **והומלץ להעלותו לשלב 5 בתוכנית**.

אולם, למרבה הצער, **בפברואר 2021**, נעצר הנאשם בגין כתב אישום המייחס לו עבירות שעניינן תקיפת - בן זוג. על כן, **הוחלט על סיום השתתפותו בתוכנית** וביום 28.6.21, הוגש תסקיר לקראת הטיעונים לעונש.

התסקיר סוקר התנהלות הנאשם והתרשמות השירות במישורים השונים.

שירותי המבחן התייחס בין היתר לקשייו של הנאשם בהפנמת גבולות, להיעדר הרתעת ההליך המשפטי, לקושי בקבלת עזרה, והסלמה בתגובותיו כלפי המתלוננת. בנסיבות שפורטו בתסקיר המליץ **שירות המבחן על ענישה קונקרטיה ומוחשית והטלת עונש של מאסר בפועל**.

ה. דיון:

מתחם העונש ההולם

כאמור, הורשע הנאשם בצבר של עבירות אלימות במשפחה שלצידן גם עבירה של גידול סם מסוג קנבוס ועבירה של הפרת הוראה חוקית.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין על ביהמ"ש לקבוע את מתחם הענישה ההולם ולאחר מכן לקבוע את העונש הראוי לנאשם בתוך המתחם, או -בהתקיים נימוקים מיוחדים- רשאי בית המשפט לחרוג מהמתחם לחומרא או לקולא.

לצורך קביעת מתחם העונש ההולם את העבירות אותן ביצע הנאשם, מתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, ממידת הפגיעה בו וממדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

בביצוע עבירות האלימות נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלמות גופה, שלווה נפשה, כבודה ובטחונה של המתלוננת שזכאית לכך שלא תהיה מושא לאלימות מכל סוג לרבות אלימות מילולית בתוך התא המשפחתי, בביתה מבצרה.

בתי-המשפט בערכאות השונות התייחסו לחומרה שיש בעבירות של נקיטת אלימות בתוך המשפחה, כך לדוגמה ראה

דברי כב' השופט ש' לזין בדנ"פ 3371/98 אזוליס נ' מ' י' דינים עליון נח 348:

"אלימות במשפחה הפכה למכת מדינה באופן המעורר חלחלה..."

ובכן כב' השופט שטרסברג-כהן, שם: "כאשר האלימות במשפחה פשתה במקומותינו... אין מקום למסר סלחני"

וודאי שהדברים יפים ושימיים בימים אלה בהם נגע האלימות במשפחה התפשט לממדים חמורים ומבהילים.

לשיטת המאשימה יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום ואילו לשיטת הסניגור יש לקבוע מתחם ענישה כמכלול אחד לכל האירועים וזאת מאחר שמדובר באותו תא משפחתי ובאירועים כלפי אותה מתלוננת.

בנסיבות האופפות את מסכת האלימות שנקט הנאשם כלפי בת זוגו מוצאת אני לקבל את עמדת ההגנה בנושא זה

תוצאת אני כי למעט עבירת גידול הסם, יש לקבוע מתחם עונש הולם למכלול העבירות האלימות במשפחה וזאת מהנימוקים להלן:

לצורך קביעת מתחם העונש ההולם בחנתי את השאלה האם מכלול העבירות מהווה "אירוע אחד" או מספר אירועים וזאת לאור מבחן הזיקה המהותית בין האירועים.

במקרים שבפניי, קיימת זיקה מהותית בין האירועים בשל כך שהמדובר באותה קורבן עבירה, האירועים בוצעו על רקע אלימות במשפחה ועל רקע רצון הנאשם להטיל מורא על בני ביתו.

היה מכנה משותף בין כל האירועים כאשר נסיבות האלימות במשפחה הינן על רקע מערכת יחסים עכורה.

המדובר בהתנהלות רבת שנים במסגרתה מטיל הנאשם מורא ופחד על בת זוגו ועל ילדיהם ולעיתים בנוכחותם. האשה משמשת כשק חבטות לנאשם על רקע הצטברות כעסים כלפי בת זוגו.

לכתחילה, הועבר הדיון בעניינו של הנאשם לביהמ"ש הקהילתי בעקבות עבירות אלימות במשפחה, אשר הרקע להן המערכת העכורה ששרתה בין בני הזוג. כל האירועים בהם עסקין מהווים חלק מאותה מערכת עכורה ורבת קשיים.

לעניין זה נדרשתי לתסקיר בדיקת ההתאמה לצורך בחנת התאמתו לביהמ"ש הקהילתי. שהוגש כמובן עוד טרם כניסתו לתהליך. מתסקיר ההתאמה עולה כי אותר צורך בטיפול משמעותי בתחום מניעת אלימות במשפחה וזאת על רקע קשיים בתחום הזוגי וההורי.

גם בתסקיר העומק שהוגש בתחילת הדרך במסגרת ביהמ"ש הקהילתי יש התייחסות לקשיי התקשרות בין בני הזוג, לצבירת הכעסים תקופות ממושכות אצל הנאשם המובילות להתפרצויות ואלימות כלפי בת הזוג. ההתרשמות העולה מתסקיר העומק הינה כי מצבי המתח והכעס של הנאשם כלפי בת זוגו והתפרצויות האלימות כלפיה הינן חלק מהמערכת הזוגית הבעייתית.

בנסיבות אלה אני מקבלת את עמדת הסניגור לפיה יש לקבוע מתחם עונש אחד למכלול עבירות האלמ"ב בהן הורשע הנאשם בשל הזיקה שבין האישומים כאשר בכל האישומים מדובר באותה קרבן ובאלימות כלפיה ועל רקע אותה מערכת

עכורה רבת השנים.

בעת קביעת מתחם העונש ההולם נתתי דעתי לכך שעבירות התקיפה סתם והתקיפה הגורמת חבלה של ממש בהן הורשע הנאשם בוצעו כלפי בת זוגו ובנסיבות אלה הן מהוות עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות כאשר לגבי כל אחת מהן קבע המחוקק כפל עונש הקבוע לעבירה. בנסיבות אלה העבירה של תקיפה סתם כנגד בת הזוג עונשה המקסימלי על פי החוק 4 שנות מאסר ואילו עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש עונשה המקסימלי הינו 6 שנים. לצד אלה הורשע הנאשם גם בעבירת איומים שהעונש המקסימלי הקבוע בחוק מאסר 3 שנים.

הערכים המוגנים אחר עבירות האלימות, שאותן ביצע הנאשם הם ההגנה על גופה, בטחונה, שלומה ושלוות נפשה של המתלוננת בתוך התא המשפחתי. זכותה של האשה לחיים של שלווה ומתוך כבוד והנאשם הפר ביד גסה ערכים אלה.

בע"פ **6578-07 פלוני נ מדינת ישראל** (ניתן ביום 11.10.07 נקבע:

"מעשה אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירת אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי, הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי".

על מנת ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת לסוגי המעשים שבגינם הורשע הנאשם, אביא דוגמאות מהפסיקה במקרים בהם היה מדובר בעבירות של אלימות במשפחה בריבוי אירועים:

רע"פ 3629/11 פלוני נגד מדינת ישראל (18.5.11): חמש עבירות של תקיפת בת זוג, בין השאר לאחר לידת ביתם, בעוד המתלוננת שוהה בבית החולים, נקט הנאשם כלפיה באלימות, סטירות, אגרופים, עיקם את ידה, ללא עבר פלילי, בשל המלצה שיקומית, נדון ל - **8 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 7887/20 עאבדין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), (10.1.21): המבקש הורשע בגין חמישה אירועים נפרדים של תקיפת אשתו. באירוע הראשון היכה אותה בגבה, לחץ בחוזקה על חזה, בעט ברגליה ונתן לה סטירות בפניה. באירוע השני נשך אותה בידה, בעט ברגליה, היכה אותה בסטירות, השליך אותה על הספה, עד שברחה ממנו לכיוון תא השירותים ונעלה את הדלת, והמשיך לאיים עליה גם לאחר שיצאה משם ובעט בה וסטר לה. באירוע השלישי צבט את ידה, תפס בשערות ראשה, אמר לה שיגזור אותן ואז תלש שערות מראשה. באירוע הרביעי שבר למתלוננת כלי איפור וארון זכוכית. באירוע החמישי סטר לה בנוכחות אמו. בית המשפט השלום השית עליו 11 חודשי מאסר בפועל. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל והעונש הוחמר ל- 20 חודשים. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון, נדחתה.

רע"פ 10162/16 ואקנין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (23.1.17): המבקש הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג, איומים כלפיה, פציעתה והיזק לרכוש במזיד. המבקש נהג באלימות כלפי בת זוגו בכך שבמספר אירועים שונים, תקף אותה, ירק עליה, חנק אותה באמצעות ידו, הכה אותה בפניה, הכה אותה במכת אגרוף בבטנה, כיבה עליה סיגריה, איים עליה בעודו אווז סכין, שבר את מכשיר הטלפון הנייד שלה, קרע את בגדיה, משך את שיערה והטיח את ראשה

בשפת הכביש. בית משפט השלום השית עליו 36 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד כנגדו, כך שסך הכל הוטלו עליו 42 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי התקבל כך שזוכה מחלק מהאירועים ובסופו של יום הושטו עליו 40 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחתה.

ע"פ 9633/16 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 17.4.18): במקרה זה, היה מדובר במערער שהורשע בחמישה אישומים של אלימות כלפי אשתו וילדיו. באישום הראשון, בעט במתלוננת וגרם לה לשבר בשורש כף היד. באישום השני, בעט במתלוננת משום שלא אפתה לחם. באישום השלישי, הרביעי והחמישי, הוא היכה את ילדיו, באירוע אחד את בתו באמצעות חגורה ובאירוע אחר את בנו באמצעות צינור. הנאשם נדון ל-27 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי על ידי בית המשפט המחוזי בבאר שבע. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

ע"פ 9645/17 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 7.5.18): במקרה זה, הנאשם היה נשוי לשתי נשים והתגורר איתן באותו בית ויש לו ילדים מכל אחת מהן. באירוע אחד משך את המתלוננת אל תוך חדר בבית, דחף אותה על המיטה בניגוד לרצונה, השכיבה על בטנה, לחץ על ראשו ועל בטנה וחיכך את איבר מינו בגופה. באירוע אחר היכה את המתלוננת בפניה ומשברחה לכיוון הרחוב, רדף אחריה ומשך אותה אל תוך הבית והיכה אותה פעם נוספת. באירוע נוסף בעט ברגלה ובפניה. ובעוד אירוע, אחז בצווארה והטיח את ראשה בארון המטבח ועקב כך נגרמו לה חבלות בצוואר. כמו כן, באירוע נוסף, המתלוננת ברחה ממנו לחדר בבית ונעלה את הדלת כדי למנוע מהמערער את האפשרות להכותה ובתגובה הוא פרץ את דלת החדר והיכה אותה באמצעות אגרופיו ובאמצעות חלק ממשקוף הדלת ועקב כך נגרמו לה חבלות בידה. בנוסף, בשלושה אירועים נוספים היכה את ילדיו. בית המשפט קבע שמתחם העונש ההולם נע בין שנה וחצי ועד ארבע שנים והושטו עליו 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך 30,000 ₪.

לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע עבירות האלימות במשפחה, הערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בערכים אלה ומדיניות הענישה הרווחת, אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם למכלול עבירות האלימות במשפחה בהן הורשע הנאשם נע בין 18 חודשי מאסר ועד ל-40 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

באשר לעבירות כליאת השוא והפרת הוראה חוקית, אלה בוצעו במסגרת צבר אירועי האלימות ותוך הפרת הערכים המוגנים שצוינו לעיל.

באשר לעבירת גידול הסם הערך המוגן הוא הגנה על בריאות הציבור ויחידיו ובטחונו.

אין צורך להכביר במילים על נזקי הסם והצורך במיגור תופעה זו אשר הינה רעה חולה ונזקיה רבים. עם זאת מדובר בסם מסוג קנבוס בכמות שהינה ככמות לצריכה עצמית ובנסיבות אלה מצויה ברף הנמוך של עבירות הסם ובהתאם לפסיקה הנוהגת המתחם בעבירות מסוג זה נע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את הנסיבות לחומרא ולקולא.

רואה אני לחומרה את הפגיעה והפרת השקט הנפשי ושלווה של המתלוננת, שנחשפה פעם אחר פעם להתנהלותו

האלימה של הנאשם כאשר באירועים מסוימים נפגעה לא רק שלוות נפשה אלא גם נגרמו פגיעות פיזיות בגופה תוך גרימת חבלות.

עיון בכתבי אישום מגלים מעשים חמורים ביותר, כך לדוגמה בתיק 34074-08-19 משליך הנאשם לעבר המתלוננת כבל של טלפון שפגע בלחיה וכשהיא פורצת בבכי הוא מאיים עליה שלא תתקשר למשטרה כי אם תעשה זאת ייקח סכין וידקור לה את הפרצוף.

נופך של חומרה מוצאת אני כי המעשה והדברים החמורים מבוצעים אל מול פני ילדי בני הזוג הקטינים.

באירוע אחר, שוב בנוכחות הילדים הקטינים תופס הנאשם בחג'אב שעל ראש המתלוננת, מושך אותו בחוזקה כך שהוא חונק אותה וסוטר בפניה, בהמשך כשהיא הולכת לחדרה הוא בא בעקבותיה, דוחף אותה בגבה, תופס אותה בגרונה, מתחיל לחנוק אותה ודוחק אותה לעבר המיטה בעודו אוחז בגרונה.

משמנסה האישה להתנער ממנו ודוחפת אותו הוא נושך את כף ידה. לא די בכך, בהמשך הוא יוצא מהבית לוקח את הילדים ונועל את האישה בבית למשך מספר שעות. גם למחרת היום הוא מבקש שתקום להכין אוכל והוא סוטר לה בפניה.

באידוע מושא תפ"ק 57779-10-17 חוטף הנאשם מידי אשתו מכשיר טלפון, דוחף אותה היא נופלת על הרצפה והוא מושך בשערה, מטיח ראשה ברצפה וסוטר בפניה. ובהמשך, בועט גופה.

כתוצאה ממעשים אלה נגרמו לה חבלות של ממש בדמות סימני המטומה ברגליה בזרועות ידה, בצוואר ובפניה.

במועד אחר על רקע ויכוח הוא מצמיד לצווארה של האישה סכין פלסטיק ואומר לילדיהם הקטינים תראו איך אני אהרוג את אמא שלכם.

גם כאן מוצאת אני לצד חומרת מעשה האלימות עצמו נופך של חומרה שהמעשים נעשים אל מול פני ילדי בני הזוג הקטינים.

באירוע מושא תיק 1 34859-02-2 שוב רואים אנו התנהלות אלימה של הנאשם כמופרט בכתב האישום המפורט, כאשר הנאשם דוחף את אישתו, מכה אותה בפניה, ובהמשך מכה באוזנה, צובט אותה ושוב מכה אותה וגורם לה חבלות, חתך בשפתיה וסימני אודם בכתפיה.

במועד אחר הוא מכה הוא במכת אגרוף בפנים, חונק אותה ומעקם את ידה. וכתוצאה מהתקיפה גרם לה חבלות כדמות שטפי דם בפניה ובידיה.

באירוע מושא תפ"ק 57763-10-17 סוטר הנאשם בפני אישתו, תוקף אותה במכת אגרוף בפניה, תופס בידה ומכה אותה, אוחז בראשה ומטיח בקיר והיא נופלת על הרצפה.

בהמשך, לכשהיא קמה מהרצפה הוא מכה אותה שוב בפניה, מסמן לה באצבעו על צווארו סימן שיפגע בה, וכתוצאה

ממעשיו ניגר דם מאפה ונותרו סימנים כחולים על ידה וסימן אדום על אפה. במועד אחר, הוא מטיח סל אמבטיה של תינוק על המתלוננת ודוחף אותה.

לצד צבר עבירות אלימות קשות שמבצע הנאשם כלפי אשתו הוא לא מניח ידו גם מסוג אחר של עבירה ומסתבר כי ביום 11.8.19 גידל שתיל של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 9.60 גרם נטו.

חרף העובדה שלכתחילה עוד טרם צירוף התיקים שנעשה לאחר הוצאת הנאשם מביהמ"ש קהילתי, העבירות שבגינן התקבל לביהמ"ש קהילתי היו אף הן עבירות חמורות היתה נכונות של המאשימה אשר הודיעה על הסכמתה להעברת תיקו של הנאשם לביהמ"ש קהילתי.

יתרה מכך, המאשימה אף הגיעה לכלל הסדר טיעון שהוצג בפני ביהמ"ש במסגרתו הודיעה כי ככל שהנאשם יסיים את התהליך השיקומי בביהמ"ש קהילתי תעתור לענישה שאינה כוללת מאסר מאחורי סורג ובריאח אלא ענישה מקלה שעניינה מאסר מותנה, צו מבחן ושל"צ.

יש להצטער על כך שהנאשם לא השכיל ליטול את היד שהושטה לו בעצם הכנסתו לתהליך השיקומי בבית המשפט קהילתי.

התהליך השיקומי בבית משפט קהילתי מהווה מתן הזדמנות פז לנאשם לפתוח בחיים חדשים וזאת בלא שיושת עליו עונש מכביד הכולל הכנסתו למאסר מאחורי סורג ובריאח.

בית המשפט קהילתי מקנה למשתתפים בו תהליך שיקומי טיפולי משמעותי ביותר, כאשר במסגרתו זוכה הנאשם למעטפת ייחודית של סיוע, ליווי, ועזרה בתחומי החיים השונים תוך שאיפה להכנסתו למסלול חיים טוב יותר, נכון יותר, ובריא יותר.

אין להקל ראש ולראות את עצם הכנסת נאשם לתהליך כעניין של מה בכך, שכן לא כל הנאשמים בפלילים נמצאים מתאימים לשילוב בהליך.

זכה הנאשם והומלץ לשלבו והוחלט לשלבו בתהליך שיקומי וזאת תוך הסכמת המאשימה לכך שכללה הסדר בהסכמה שהוצג בפני בית משפט לעתור, ככל שההליך יושלם, לענישה מקלה.

למרבה הצער, למרות שהנאשם הגיע כמעט לסיפו של סיום התהליך, ולאחר שהומלץ לקדמו לשלב האחרון, שלב חמישי בתוכנית!

ואכן קודם לשלב חמישי, אך מעד וחזר וביצע עבירות תוך שרמס ברגל גסה את ההישגים שהיו לו ואשר הוקנו לו בזכות מאמציו ובזכות מאמצים הגורמים הטיפוליים אשר הושיטו לו ידיים.

עצם הבאת הנאשם עד השלב החמישי מלמדת אותי על המאמצים הרבים שנעשו על ידי גורמי הטיפול כדי לסייע

לנאשם לעלות על דרך המלך ולהביאו לכלל סיום והצלחה של התהליך.

לא זאת אף זאת, לא רק שהנאשם לא סיים את התהליך אלא שהוצאתו מהתהליך הייתה בעקבות ביצוע עבירת אלימות במשפחה - שכללה גרימת חבלות משמעותיות הכלל כמפורט בכתב האישום שצורף תיק פלילי 34859-02-21 הכולל שני אירועים של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם והפרת הוראה חוקית.

באירועי התקיפה הגורמת חבלה של ממש האמורים, דחף הנאשם את המתלוננת, הכה בפניה, הכה באוזנה, צבט אותה, הכה בידה, וגרם לה חבלות בגופה ודמות חתך בשפתייה בסימני אדם בכתפה.

וכן, הכה אותה במכת אגרוף בפניה, חנק אותה, עיקם את ידה, וכתוצאה מכך גרם לחבלות בדמות שטפי דם בפניה ובידיה.

הדברים עולים מפורשות מעובדות כתבי האישום בהם הודה הנאשם.

זה המקום לציין כי לצד המלל המפורש והמפורט בכתבי האישום ביקשה המאשימה להגיש תמונות המתעדות את החבלות שגרם הנאשם לבת זוגו.

הסנגור מתנגד להגשה. אליבא דסניגור, בבוא הנאשם בשלב ההסדר שהוצג, להודות במיוחד לו בכתב האישום המתוקן, הוא יוצא מנקודת הנחה שכל הדברים הפוגעים שעשה, משתקפים בעובדות כתב האישום וכי לא תובאנה ראיות מעבר לכך.

עצם הגשת התמונות, אליבא דהגנה, נועד רק כדי להחמיר את מצבו בשאלת העונש. משהודה הנאשם במיוחד לו קמה לו ציפיה שהמתלוננת לא תעיד, וציפיה שבית המשפט לא יחשף למוצגים לטענת הסניגור הדבר במסגרת הזכות שיש לנאשם להודות מבלי שאשמתו תתברר עד תום.

המאשימה מצידה מפנה להוראות החוק - סעיף 40 י (ב) לחוק הענישין התשל"ז-1977 לפיו בשלב הטיעון לעונש מוסמך ביהמ"ש להתיר הבאת ראיות בענין נסיבות הקשורות בביצוע העבירה וכן

להחלטת סגן הנשיאה כבוד השופט מזרחי אשר נדרש למחלוקת זו.

המדובר בת.פ 68753-07-18 מ.י. נ עואד.

עיינתי בגזר הדין הנדון בו נדרש כבוד השופט מזרחי למחלוקת זו ואין לי אלא להפנות לאמור שם בפרק ד. לגזר הדין "תצלומי החבלות של המתלוננת".

כבוד השופט מפנה שם לסעיף 40 י (ב) לחוק הענישין וכן לסעיף 187 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח חדש) התשמ"ב - 1982 הקובע: "(א). הרשיע בית המשפט את הנאשם, יביא התובע לענין העונש ראיות בדבר הרשעותיו הקודמות של הנאשם, ובדבר החלטות בית המשפט ובית הדין לענין ביצוע העבירה על ידו, אף בלא הרשעה, ורשאי הוא גם להביא ראיות אחרות לענין זה." בביטוי "רשאי להציג ראיות אחרות" מוצא כבוד השופט הענקת שיקול דעת להציג ראיות אחרות ובתנאי שהן רלוונטיות לענין..

עוד מפנה כבוד השופט לרע"פ 9718/14 מדינת ישראל נגד נוארה שם נקבע כי " מנוסח הסעיף עולה כי לצד ראיות בדבר הרשעותיו הקודמות של הנאשם...רשאי התובע להביא גם ראיות נוספות ואחרות "לענין זה ", דהיינו - לענין עונשו של הנאשם , הרלוונטיות לטעמו לגזירת הדין".

עוד אומר כבוד השופט כי : " . יתרה מכך , סעיף 40 ט לחוק הענישין התשל"ז-1977 קובע: "בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם .. יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה , המפורטות להלן ובמידה שבה התקיימו , ככל שסבר שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם ... (4) הנזק שנגרם מביצוע העבירה".

מקבלת אני את עמדת המאשימה ומוצאת כי אכן מרוח החוק עולה כי על בית המשפט להתחשב במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה גם בנזק שנגרם לאשת הנאשם כתוצאה ממעשיו וממילא בית המשפט מוסמך לצפות בתמונות לצורך התחשבות בנזק שנגרם לאשת הנאשם.

לצד זאת יש להדגיש כי המדובר רק בנזק המפורט ומפורש בכתב האישום בו הודה הנאשם ולא בנזקים שלא בא זכרם בכתב האישום.

ערה אני לכך כי יש ונאשם מודה, בין השאר , מתוך ציפיה שבית המשפט לא יחשף לחומר הראיות אך במקרה שלנו הנאשם הודה בגרימת החבלות שפורטו מפורשות בכתב האישום

מעיון בתמונות עולה כי רובן מתעדות אך ורק את החבלות המפורטות בכתבי האישום ולא חורגות ממלל שמופיע בעובדות כתבי האישום.

רוב התמונות משקפות רק את האמור בכתב האישום ואין בהן כדי לפגוע בזכויות הנאשם או לגרום לעיוות דין.

מן התמונות שהוגשו לבית-המשפט ניתן לראות את ההמטומות שהנאשם גרם למתלוננת, לרבות בפניה ובידיה.

עם זאת, אינני מקבלת כמוצג את התמונה של חתיכת בד עם סימני דם שלדברי המתלוננת זהו דם שניגר מאפה וזאת משום שכתב האישום בתפ"ק 57763-10-17 המתייחס בין השאר לאירוע שכתוצאה ממנו ניגר דם מאפה של המתלוננת לא מצוינת כמות הדם. מצוין רק כי "דם ניגר מאפה של המתלוננת" ובאשר לכמות הדם המתועדת בחתיכת הבד נכנסים אנו לתחום של עדות המתלוננת שכמובן איננה בפנינו ולענין זה אני מקבלת את עמדת הסנגור וקובעת כי אין לקבל תמונה זו. התמונות תוחזרנה לתביעה על מנת שתוציא תמונה זו מאסופת התמונות ולאחר מכן האסופה תוגש כמוצג ת/1.

אין צורך להכביר במילים על חומרת מעשי האלימות אשר מתוארים בכתבי האישום ומתועדים בתמונות. מעשים חמורים אלה מבוצעים לאחר שהנאשם כבר לוקח חלק בארבעה מתוך חמשת שלבי תוכנית השיקום ולאחר שבית המשפט מקדם אותו לשלב האחרון!

מהתסקיר המסכם עולה כי שירות המבחן ערך עם הנאשם במהלך התקופה בה השתתף בתהליך הקהילתי ניסיונות טיפוליים מתמשכים ומגוונים לשילובו בטיפול ומתן מענה לקשייו האישיים והמשפחתיים.

מדובר במי שהינו חרש אילם וגם כך המתלוננת - אשתו.

נסיבות אלה הקשו על תהליך הקידום בטיפול, אך שירות המבחן, תוך מסירותו הרבה, ערך מאמצים לתת מענה לקשיים המיוחדים של הנאשם בפרט של משפחתו בכלל. במסגרת מאמצי שירות המבחן לקדם את עניינו של הנאשם חרף הקשיים הספציפיים של הנאשם ואשתו בגין מגבלותיהם שירות המבחן עמד בקשר עם המתלוננת ונפגש עמה במועדים שונים בתיווך מתורגמנית לשפת הסימנים.

במהלך תקופת השתתפותו של הנאשם בתוכנית נערכו ניסיונות רבים ומגוונים לשלבו בטיפול בתחום האלימות ואף נבחנו מסגרות טיפול פרטיות שונות מענה באמצעות שפת הסימנים לצד מסגרות המיועדות לאוכלוסיית החירשים בארץ ולצד כל אלה נעשו מאמצים שונים לטיפול בנאשם.

כפי שמקובל בתהליך השיקומי הייחודי לבית המשפט הקהילתי, סייע שירות המבחן לנאשם ואשתו לשלב את ילדיהם במסגרות חינוך מתאימות לצרכיהם, ועמד בקשר רציף עם מסגרות החינוך לילדים.

מחמת צנעת הפרט, לא אפרט את מאמצי שירות המבחן באשר לנושא הטיפול בילדים ורק אציין כי במסגרת התהליך בבית המשפט הקהילתי זכה הנאשם לטיפול הוליסטי בו ובבני משפחתו לרבות הילדים הקטינים, שברגיל לא ניתן לקבל במסגרת תיק שאינו בבית המשפט הקהילתי.

חרף כל אלה התקשה הנאשם להעזר באופן ממשי בהליך הקהילתי עם גורמי הטיפול השונים ולמרות התקופה הממושכת של השתתפותו בתהליך הקהילתי, חזר ופעל באלימות כלפי אשתו.

שירות המבחן רואה סיכון משמעותי לביצוע עבירות אלימות נוספות, ונוכח החזרתיות בביצוע עבירות אלימות במשפחה ולאורך תקופת השתתפותו בתוכנית מוצא שירות המבחן כי יש צורך בענישה קונקרטית ומוחשית וממליץ על הטלת עונש של מאסר בפועל.

אומר כי נפוצות העבירות האלימות בכלל וביתר שאת לאחרונה, עבירות אלימות במשפחה בפרט, קיים צורך שבית המשפט ייצא בקול קורא נהיר וברור באשר לחומרתה של עבירות אלימות במשפחה והצורך במיגורן.

לצד כל אלה רואה אני בחומרה כי במסגרת עבירות התקיפה והאיומים לא הניח הנאשם ידו גם מכליאת שווא של אשתו, הפר הוראה חוקית שהוטלה עליו במסגרת תיק מעצר בגין עבירות אלימות במשפחה, ולצד כל אלה גם ביצע עבירת גידול סם.

ביסוד עיקרון ההקמה של בתי משפט הקהילתיים, עומדת התקווה כי מיגור העבירות יושג באמצעות המנגנון השיקומי בהובלה מקצועית של שירות המבחן ושל גורמים טיפוליים מקצועיים העושים מאמצים משמעותיים לשיקום נאשמים.

צר לי כי המאמצים שנעשו על ידי הגורמים הטיפוליים בהובלת שירות המבחן כדי לסייע לנאשם לעלות על דרך המלך, זאת בין השאר בבניית תוכנית טיפולית ובמימושה, לא נשאו פרי בסופו של יום וזאת משום שהנאשם התקשה להיעזר באופן ממשי בהליך הקהילתי ובגורמי הטיפול השונים כך גם נטה לטשטש קשייו והתנהלותו בדינמיקה הזוגית.

עם זאת, מוצאת אני גם נימוקים לפעולה שיעמדו לימינו של הנאשם בבואי לגזור את דינו.

ראשית, הנאשם נטל אחריות שמצאה ביטוי בהודאה בתיק שלפניי, ובהודאה בתיקים שצורפו לבקשתו.

בכך בעצם, "ניקה שולחן".

בנסיבות קשיי ההתבטאות של המתלוננת אשר כאמור גם היא חרשת אילמת, יש משמעות רבה לכך שנחסך ממנה הצורך להתייצב בבית המשפט ולהעיד בצבר המשמעותי של התיקים ובתוך כך גם נחסך ממנה המעמד הקשה של שחזור כל אירוע ואירוע באולם בית המשפט באמצעות מתורגמן לשפת הסימנים.

לצד ההודאה בצירוף התיקים, מוצאת אני נימוק משמעותי לקולא בהבעת החרטה שהביע הנאשם במועד הטיעונים לעונש.

הנאשם הביע צער, הודה שטעה בהתנהלותו וביקש סליחה.

התרשמתי כי מדובר בהודאה כנה בצער אמיתי ובבקשת סליחה מקרב לב.

מוצאת אני גם בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן בעניינו של הנאשם לפניי שאין חלות בדרך כלל לגבי נאשמים אחרים אשר נמצאים מאחורי סורג וברח.

מגבלותיו של הנאשם בהתבטאות הנובעות מהיותו חירש אילם, מביאות אותו למצב שריצוי מאסר מבחינתו קשה פי כמה וכמה מונים מאשר לגבי אחרים.

הנאשם מסר דברים במסגרת הטיעונים לעונש, ורואה אני אותם כראיית הגנה לעניין העונש ואני נותנת אמון בדבריו.

הנאשם מוסר כי נוכח מגבלתו, הוא אינו יכול להתקשר לילדיו לשאול לשלומם ואין מי שידבר בשמו.

הוא החירש היחידי ואינו מדבר עם אף אחד וחושש לצאת לחצר בגפו, חושש שיוכה, ולדבריו מנצלים את נכותו ומגבלותיו עד כדי כך שהוא לא נהנה מקנטינה, לוקחים לו את הסיגריות ומכים אותו והוא ממש חושש לחייו. בדידותו רבה והוא אפוף בפחדים.

הסנגור מצוין כי כל יום עבור הנאשם קשה שבעתיים מאנשים רגילים.

הגם שלא אוכל לכמת את סבלו של הנאשם, אני מקבלת את טענתו לפיה מגבלותיו אכן מכבידות ותכבדנה על תקופת מאסרו.

הסנגור מפנה לערעור פלילי 5833-12 ואחרים מפי הרכב כבוד השופטים ס' ג'ובראן, נ' הנדל, ונ' סולברג שם דן בית המשפט העליון בטענות ההגנה לתנאי כליאתה של המערערת אשר אומנם אינה סובלת מנכות אך גם היא, נסיבותיה מיוחדות.

כבוד השופט הנדל ציין: "לסיכום בעניינה של המערערת, מבחן המעשה - ביצוע עבירת שוד בנסיבות מחמירות - מחייב

הטלת עונש מאסר בפועל. לצד זאת, מבחן העושה מצביע על כי ריצוי עונש המאסר הינו קשה יותר עבור המערער מאשר על "עושים" אחרים. השילוב בין השניים מוביל לטעמי לקיצור עונש המאסר שיש לגזור על המערער.

כבוד השופט ג'ובראן הצטרף לפסק דין של השופט הנדל וכבוד השופט סולברג אשר גם הוא מצטרף מציון: "כמו כן, אני מסכים להקלה מסוימת נוספת בעושה של המערער, כמוצע על ידי חברי נ' הנדל".

עוד מפנה הסנגור לתיק פלילי 42320-10-15 מדינת ישראל נגד איברהים אבו עסא בבית משפט שלום רחובות.

באותו מקרה, מדובר היה בנאשם חירש אילם.

באותו עניין, בית המשפט הביא בחשבון בין השאר את נסיבות חייו של הנאשם שאין פשוטות בהיותו חירש אילם ובמכלול נסיבות לקולא הגיע לכלל מסקנה יש להטיל על הנאשם עונש בחלקו התחתון של מתחם הענישה. וכך גם בפסיקה נוספת שהוצגה על ידי הסנגור התחשבו בתי המשפט במוגבלות נאשמים שהיו חירשים אילמים (תיק פלילי 7939-02-11 מדינת ישראל נגד פלוני, בית המשפט השלום רמלה, כבוד השופט ד"ר קובו אשר מציון שמוגבלותו של הנאשם שהיותו חירש אילם מקשה עליו עד מאוד את ההייה מאחורי סורג וברח תיק פלילי 8759-10-13 מדינת ישראל נגד אסייג מפי כבוד השופט ארז נוראל שרואה גורם משמעותי ביותר וחריג מבחינת הנסיבות לקולא - מוגבלותו של הנאשם שהינו חירש אילם וכן פסיקה נוספת שהוצגה על ידי הסנגור).

עוד ראה, ע"פ 4659/12 סיריפונג נ' מדינת ישראל (פורסם נבו, 22.10.12), מפי פסק דין כבוד השופט דנציגר פסקה 9, אשר מציון כי יש להתחשב בקושי המיוחד הכרוך במאסר אדם שבין השאר אינו דובר את השפה העברית: "אכן, יש להתחשב בקושי המיוחד הכרוך במאסרו של המערער, בהיותו אזרח זר שאינו דובר את השפה העברית וללא כל קרוב משפחה בארץ שיוכל לתמוך בו במהלך מאסרו. נסיבות אלה יש לקחת בחשבון בכל האמור לתנאי מאסרו של המערער, במסגרתם יש לאפשר לו, ככל שהדבר אפשרי, לשהות במחיצת אסירים דוברי שפתו ולהשתלב בעבודה".

מקבלת אני את עמדת הסנגור המגובה בגזרי דין שונים שיצאו מלפני הערכאות השונות ואף אני רואה במוגבלות הנאשם בהיותו חירש אילם כמוגבלות שמקשה על ריצוי עונש מאסר ויש בה כדי להביא במידה מסוימת להקלה בעונשו.

עוד מביאה אני בחשבון, כי הנאשם מצוי במעצר קרוב לעשרה חודשים וימיו במעצר קשים מימי מעצר המושתים על אנשים שאינם סובלים מהמוגבלות ממנה סובל הנאשם.

אומנם, במסגרת השיקולים לחומרא הבאתי בחשבון את העובדה שהנאשם בחר שלא למצות את ההזדמנות שניתנה לו במסגרת התהליך השיקומי בבית המשפט הקהילתי. יחד עם זאת עובדה זו שתי פנים לה.

כפי שצינתי לעיל ראיתי כנימוק לחומרא את דחיית היד המושטת לאחר שלכתחילה התאפשר לנאשם לזכות בפירות השיקום, ככל שהיה עומד בתהליך במלואו, אך בכל זאת לא ניתן להתעלם מפן נוסף שיש להיעתרותו לכתחילה לקחת חלק בתהליך השיקומי של ביהמ"ש הקהילתי.

לא אוכל להתעלם כי לכתחילה הנאשם היה מעוניין להשתלב בהליך שיקומי ואף לקח חלק משמעותי בארבעה שלבים משלבי התוכנית שגובשה עבורו, הקריא וביקש לקדומו לשלב חמש, השלב האחרון בתוכנית השלבים ואף קודם לשלב

זה.

יש פנים לכאן ולכאן ורואה אני בעצם גילויי הרצון לכתחילה, כמו גם ההתקדמות בתכנית השלבים עד לשלב חמש - השלב האחרון בתכנית השלבים - פן שיעמוד גם לזכותו בבואי לגזור את דינו.

המאמצים שערך בזמנו יובאו בחשבון לקולא.

באשר לעבירה של של סם מסוכן מסוג קנבוס, הרי ש מבלי להקל ראש חלילה בכל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים ובוודאי לא בעבירה של גידול סם, יש לציין כי המדובר בכמות קטנה (פחותה מ-15 גרם) וניתן לראותה כהחזקת סם לשימוש עצמי.

מביאה אני בחשבון גם שהנאשם נעדר עבירות קודמות וכן כי חלף זמן מאז ביצוע חלק מהעבירות.

שקלתי את הנסיבות לחומרא ולקולא ותוך איזון בין חומרת המעשים לבין מכלול הנסיבות לקולא תוך מתן משקל משמעותי לנסיבות האישיות הלא רגילות של הנאשם כנובע ממוגבלותו מהיותו חירש אילם,

מוצאת אני להדגיש את המשקל שנתתי לנסיבות המיוחדות והחריגות של הנאשם כנימוק לקולא וזאת על מנת שידע הנאשם שלא לעולם חוסן וכן למען ידעו נאשמים בכח בעבירות של אלימות משפחה כי הענישה בעבירות חמורות אלה אמורה להיות ברגיל מכבידה ביותר ולולא הנסיבות המיוחדות היה מקום להחמיר בענישתו.

בהתחשב בנסיבות המיוחדות של הנאשם לצד מכלול הנסיבות - אני מחליטה להקל בענשו של הנאשם באופן משמעותי. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 27 חודשי מאסר מהם תנוכה התקופה שהיה במעצר מיום 21.6.2017 עד 20.7.2017 וכן מיום 15.2.2021 עד היום, ימי המעצר כאמור ינוכו מתקופת המאסר. ככל שיתברר שהיו ימי מעצר נוספים בגין התיקים האמורים יש לנכותם גם מתקופת המאסר.
 2. תשעה חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירת אלימות במשפחה מסוג פשע ו/או עבירת סמים מסוג פשע.
 3. ארבעה חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירת אלימות במשפחה מסוג עוון לרבות עבירת איומים, ו/או עבירה לפי סעיף 6 לפקודת סמים מסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג 1993 ו/או עבירה של הפרת הוראה חוקית ו/או עבירה של כליאת שווא.
 4. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך של 2,500 ₪ שלא לעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירת אלימות במשפחה. במידה והתחייבות לא תחתם יאסר ל-30 יום בגינה.
- ניתן להמיר את החתימה בהצהרה לפני בית משפט.

5. הנאשם יישא בפיצוי סמלי למתלוננת בסך של 1,000 ש"ח.

עמוד 18

6. צו להשמדה ו/או חילוט של המוצגים לפי שיקול דעת קצין משטרה.

7. בשולי גזר הדין פונה אני לרשויות בתי הסוהר שיישקלו אפשרויות התחשבות בנסיבות המיוחדות של הנאשם בהיותו חירש אילם לרבות אפשרות טיפול על ידי עובד סוציאלי באמצעות מתורגמן לשפת הסימנים והכל תוך דאגה לשלומם ובריאותם של הנאשם.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשב"ס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ב חשוון תשפ"ב, 18 אוקטובר 2021, במעמד הצדדים.

הסנגור:

מבקש ₪ 1,000 לפי הפיצוי יקוזז מהפקדות שבוצעו בתיקים והיתרה תושב לנאשם.

ב"כ המאשימה:

משאירה את זה לשיקול דעת בית המשפט ככל שיש הפקדות בתיקים.

החלטה:

ככל שיש הפקדות בתיקים יקוזז הפיצוי מהפקדות והיתרה תוחזר לנאשם.